

Surnuscha wastas, Li. 3, äro
 waletas' iiltois wano pagan
 iihakelt, ning toi surnuskehali
 möögaga. Toi silles, Et ja mind
 lööruud olid, juis pead ja
 luumpuruss ja ama. Etüpea
 kui taja' älelekiudob, muutus
 wana pagan luumpuruss.
 Niin' kutsus ta mehe ahju
 tagat wäga, ning ütles: „Wota
 aja ju luum puru sekkis, kamm
 kolu ning ke fcaal lahti, ago
 mitte eroni. Mees ajas luum puru
 sekkis, wiis kodu, ning tõi fca
 lahti — ning kott ole hõltsak
 täis, niin' elas niin' wõõrim ees
 õnnelikult — ja kus ta mitte ära
 ei ole surnud, juis elab ta alles praeg
 ut

II Põrnaka kaupmees

Uks kor'elanud iines wäga wägew
 kindral, ja igas lahingus, seus
 tema wõitlanud, wõitlanud inoos.
 Ta druid iines wäga wenhi mulane
 inimene, ning see ta ike
 inimene ära tapnud, juis
 niilginud ta komaal naha
 felyast ar' ^{teppuud} ja par' ja
 hobuse fadulase ja pües seeri.
 Kus ta ära surnud, juis eilas ta
 te' ära mitte hanaas fubroada,
 waiw' surnud niin' naku
 ära miinime, mis weel
 üle olid j' äranud. Aga seegi
 ei tahtnud niin' ära eesta,
 jef' et neil wärga inimuse wõõr
 hais juure oli. Üks ü' kaupmees